

RMK. I.

311

CSÁKTORNYAI MATHEUS
RÉGENTEN AZ ROMAI FEO
ASZSZONYOKNAK CIFRASÁG
TILALMARÓL VALO
PERLÓDÉSEC
1599.

RMKI

311

OSZK

19

RÉGENTEN
AZ ROMAI FEO
ASZSZONYOKNAC
CIFRASÁG TILALMARÓL

709.
RMK I.
311.

valo perlődésec az Tanacz
előt.

Authore anagrammatismo, Sto Athe-
narum castitas.

*Mostan emlekezem az el múlt időkről,
az el múlt időkről, io Toldi Miklósról.*
AD NOTAM: *Erőltetői de, marhen.*

I S 9 9.

*Toldi Adam ut maxde
Eriggen reji Familla a
viter sefel ajer reuras
nem solvon mostani v.
Baja volget bap a
ő birtka maske
en is volt jo bap
Toldi bajnok idna
ajak az el bap
Toldi bap bap
vissza bap bap*

S. G. W.

ELSEO RESZ.

Y dolgot beféllec, kérlec meg hal-
lyátoc,
Kit hísem hogy többfer még nem
hallottátoc,

Míg meg nem értítec, meg ne utálljátoc,
Nem köz dolog leßen, magatoc meg láttjátoc,

Régenten Románac ő birodalmában,
Mikor mind ez Világ volna hatalmában,
Ily Törvény adatéc Roma Városában,
Affony nép rendínecc kemény Sententiában.

Egynekis NE LEGYEN SÁBAD cifrálkodni,
Bárfony és soc finű Köntest sem viselni,
Fél nehézéc Aranynál többet nem fűzni,
Koczin és Hintóba Városban hordoztatni.

Vala akkor Biro az Quintus Fabius,
Biro társa neki Titus Sempronius,
Es Kősség Hadnaggya az Marcus Oppius,
Ki ez Törvént sabà, társa Titus Romulus.

Egykor Affony népec mind fel támadánac,
Az együgyűséget, semérmőt, el hagyác,
Piarzon, Vtzákon seregelve álnac,
Tanáczba kic mennec, esedeznec, onfolljátoc.

Sínten akkor Biro az Cato Portius,
Az kősség Hadnaggya Marcus Fundanius,
Kínecc az Lucius társa Valerius,
Párttyokat felette fogta ez Valerius.

A 2

Mind

Mind sinnen mind sível ő melletec fogta,
Ennec az Törüennec le tétesséc sullya,
De Portius Cato fő Biro visszálya,
Tanáczban fel menuén. így kezdé sollaria.

Im mely Pirulással kellettéc fel iónem,
Sántalan üdültő Assonnép közt kelnem,
Bizony nagy dologez, mit kellettéc érnem,
Assony nép akarna fellyülesni az Leplen.

Czak költőt dolognac alittottam eddég,
Valaha így zendült volna fel Assony nép,
Ki vetette volna ferfiaknac rendit,
Es duéc lőt volna ot az Feiedelemség.

De igaz hogy akar mely kiczin állattul,
Harea nem vigyáz gondod elic attul,
Ha te eleinec eleit nem veszed,
Mint hogy példát ad ez máforis ki most meg lőt.

Eft pedig Valeri kössönhettyűc nektőc,
Váras Hadnagyfőgot kic most viselítec,
Nekűnc fő Birátoknac gondot bereztörtéc,
Azért meg lássátoc hogy le czendessiczétec.

Valerius Hadnagy leg ottan fel kele,
Be solita őket úgyőc meniségére,
Az Proterua Assony Rixa felesége,
Igy indita sáuat, ez lőn első beféde.

Hatalmas Románac te Cato Biráya,
Most ez mi dolgunkat ne czudáld annyira,
Semmi értetlenég mert ninczen dolgunkoa,
Ercze meg felséged sűkség kénserit rea.

Meg tiltatot tőlűnc az mi ékességűnc,
Cifra sűp őltőzet az mi nyaiaságunc,
Nyugoto könyéblég, Koczin soralásunc,
Házastársoc léuén illiké el benuednűnc.

Ki

Kit noha az igaz sferetet sem tarttya,
Ki csak azis volna sinton elég oka,
De hogy igazságunc tesséc meg valóban,
Rendel az okait elő sámlálom nyiluán.
Első ok azoktol az kic ezt költettéc,
Serzetős iámboroc sentsős neuezetőc,
Auagy sűsűnségtől ment erre ő keduec,
Hogy az nagy gyűtésben legyen iob mestersegec.

Auagy másod okán czake ezért sörzettéc,
Hogy utáltassanac minket meg veletéc,
s magoknac lehesen hozzanc férközéséc,
Mely okos rauasság, ilyen ám ő sentségec.

Harmad oka hogy már sollyac ugyan hozza,
Hisem nám az Törüeny természetec Papya,
Vitézlő sersámoc mi hozzanc nem modgya,
Czak az sűp őltőzet az mi sersámunc volna.

Negyed oka miért ez törüeny nem méltó,
Ki az Assony népnek őltezeti főstro,
Tudod te hatalmas és bölcz Biro Cato,
Régen Assony népis az tanáczban volt iáro.

De hogy Cecrops Király egykor az időben,
Athena Városát fundálna az helyen,
Eggyűt egy Olai fa fel tetzic hertelen,
Ismet nagy buzgáissal viz fakad meg más helyen.

Az ily czodán Cecrops Király álmelkoduán,
Iőuendőt tudatni el küldé Delphusban,
Kinec iőuendülő Apollo eft monda,
Viz Neptunust iedzi, Mineruát az Olay fa.

Azért hogy Neptunus Tenger Vra volna,
Minerua peniglen bölczeség Assonya,
Czak ez kettő közz il sabadfágoc volna,
Melyről az Várasnac neuét kellyen adnia.

A₃

Király

Király mind az két rend tanaczát be gyűti,
Mellyről nevezék el, voxot adgyon kiki,
Férfi rend Neptunust magáért nevezí,
Asszony nép Mineruát meg magáért nevezí.

Czak eggyel lőntöbben az Asszony nép rendi,
Mineruáról kelle Váraft el nevezni,
Minerua Görögül mondati Athini,
Kiról Athenánac mind ez Világ nevezí.

Neptunus oly igen bosszankodván ráta,
Az Várasnac neue volna nem ő rólla,
Tenger habyaiual addig háborgatá,
Mig meg engedteléc ilyen három dologba.

Az Asszony nép többé Tanácsban ne mennyen,
Gyermec az Annyáról és ne neveztesen,
Születet helyéről egy se neveztesen,
Hanem az Féryéről neienec neveztesen.

Ez három dologtól azért meg fostattunc,
Nekűnc ottan meg lőt minden bűnhedésűnc,
Czak az szép öltözet hagyatott meg nállunc,
Ihon im attulis akartoc meg fostanunc.

Eo TED oka miért sem méltó el túrnunc,
Hissem nem Rabotoc, de Társatoc vagyunc,
Bölcszec ferént két testben egy lélec vagyunc,
Szolgaknál, Raboknál, rosfabbul kellé iárnunc.

Rabotoc foglátoc Bársonybanis iárnac,
Keduec ferént ieles louakon nyargalnac,
Oh méltatlan Törvény, agyà átkozotnac,
Szolgáknál, raboknál, ki tudot rofabaknac.

Férfiaknac könnyű Asszony embert győzni,
Még ha étűnketis akaryác meg fogni,
De czak itilyetec volna hogy mely könnyű
Ha nektőkis tollunc est kellene benuedni.

Végetlen

Végetlen nagy hadac zöngött ec közettűnc,
Iűvedelműnc fogyot, rablatot iofágunc,
Mint Vipera kígyo ragattot Orfágunc
Illy sanyaru dolgot ackoron sem benuedtűnc.

Most penig békeesség vagyon, szép czendesség,
Most örül az kőtség, vagyon igyenesség,
Arany idő fordult, kedueesség meg terült,
Mint egy ragadomány, ilyen fősuény talalmány.

Most rettegés helyén öröm és vigaság,
Kegyes éneklés ec, gyakorlatos iátéc,
Minden gyönyörűség, virágzic az kőtség,
Te idődben Cato, bodog állapot válto.

Innét vagyon hogy így minnyáyan feretnec,
Czudálnac, böczűlnec, feyenként diczirnec,
Szép Verseket irnac, ayánlyác Neuednec,
Te hozzád sietnec, idődben neuelkednec.

Haboru időben vallyuc hogy méltó volt
Az Cifra tilalma, mégis illendőb volt,
Mikor diadalmot az Annibal vót volt,
Czak Arany gyűrőtis hogy kí kőbellel mér volt.

Nem illet ackoron mondom Cifrálkodnunc,
De hogy már meg fordult esmet győzedelműnc,
Mindenec még az Kőfalok is örűlnec,
Mi Gazda Asszonyoc gyásfolunc nyauallyásoc.

Fősuénység rút dolog, ruttyab kit meg vakít,
Eo el változtattya természetnec rendit,
Igasság hagyóya, Terméset foytóya,
Nem élő állatnac az élőttől fostoya.

De lád hogy az fősuény magát is gyűlöli,
Az mi vagyon magatólis hogy kíméli,
Az pénznec peniglen sockátul tartozni,
Soc bölcz emberek nec meg mutattyác példái.

Amaa

Amaz bölcz Socrates Görögcz virágja,
Aiándéket sokfágaért meg utálja,
Xenocratesnekis Sándor Athenásba,
Eotuen Talentomot mikoron küldet volna.

Követeket hozza Vaczorára inte,
Kire specialét semmit nem főzete,
Kiuel be érneyéc csak annyit késsite,
Másnap mikor az pénzt viúéc eleibe.

Monda érthetétec estueli vaczorán,
Ennékem nem búkség ennyi pénz és Arany,
Az Diogenesis kérkedet ez formán,
Hogy ő Dariusnál bodogb volna magában.

Mert az ő elmeie nem búkölködneiéc,
Dariusnac soha de semmi nem elég,
Sőt idegenekben példát mit keresec,
Mi eleinkbenis erre bőséggel lelec.

Valerius ki Consulfágban hólt megis,
Váras költségéuel lőt temetéseis,
Oly keduetlen nálla volt az fősuény gyűtés,
Illyen dicziretes Quintus Cincinnatusis.

Eke mellől mikor vonnác Hadnagyfágra,
Meghekét vőt elő győzedelem hozua,
Fabrícíusnakis Epírus Királlya,
Nagy summa Aranyat mikoron küldet volna.

Felel Fabrícíus ő igyeközetí,
Magán hogy nem pénzen inkább uralkodni,
Embernec mint pénzec inkább paranczolní,
Azért már lássátoc pénzeteké iob vagy mi?

Nagy bűn az pénzt fellyeb embernél böczülni,
Hát feleségteknél már inkább keduelni,
Tí bannyátoc ha mi mást fogunc beretni,
Louatokat sebben kesitetec tí tartani.

Vgy

Vgy vagyon hogy louan iártoc és ügettőc,
De mi is hordozunc, raitunkis ügettőc, *It*
Hadgyuc csak reátoc ha keduesb az Nyereg,
Sarkantyú sem szűklég, vagyunc engedelmessec. *It*

Fene louaitoc gyakorta el hánnac,
De mi ugyan magunc foritgatunc hozzác, *It*
Mi sepen nyugotunc, azok igen ráznac,
Veletéc mi bánunc, az bánást ők meg váryác,

Vagyon louatoc allyát ki meg vesse,
Az Nyerget, berbámot, ki rólla le vegye,
Az ő allasában ki meg törlegesse,
Ki abrakoztassa, serénnyét eleczetellye.

Mi penig segenyec bodogtalan népec,
Nem hogy más ez berént ékesgetne minket,
De még veletekis minékűncel bannunc,
Hát mint louatoknac annyira hogy nincz böczűnc.

Auagy helyben állunc, auagy mind meg halunc,
Mint egy ber az folgác miis fel támadunc,
Tudom fiainkis nem álnac mellőlűnc,
El bántuc magunkat, egy akaraton vagyunc.

Akar mely erőten állatis peniglen
Ki immár el bánta magát keseruében,
Nem keueset árthat az egy eggyességben,
Maga elayánlás gyakran volt győzedelem.

Ne vellyétec azért semminec haragunc,
A bozbu nagy dolog touáb el sem túryúc,
Czak az hayfálnakis nam árnyékát láttyc,
Az kis Hangyánakis vagyon dagállya láttyc.

Híres neues dolgot vífelt Azfony népis, *It*
Sokfor próbáltanac vitézlő dolgotis,
Mikoron az Persác Aftyages előt
Hátat attac volna Medus királlya előt.

B

Annyoc,

Annyoc, Feleségec előkben állánac,
Es biztatni kezdéc hogy vißfa fognánac,
Auagy ha fégyenre el bunifutnánac,
Ruháyoc eleit felfogác el buyanac.

Mellyen el fégyeluén magokat az Persác,
Bátorfágos képpen vizßa ropponánac,
Es így győzedelmet el futtac vallánac,
Kößönnyéc az Azßony népec biztatafsánac.

Hát mikoron még el kezdetén Románac,
Az Capitulumot Sabinoc vináyác,
Es már az Piatzon igen czapkodnánac,
Azßony népec hozzá és hátra tolyyatánac.

Roma Királyinac ki vefélse után,
Hogy Volscusoc hada meg tolyúl na Román,
Ackor is fel kele Azßony nép minnyáyan,
El tere az nagy had Azßonymép indulattyán.

Amaz Semíramis hatalmas Azßonymnac,
Híre vagyon kerületin ez Világnac,
Vránac halála után az Ninusnac,
Bírodalmát nyuita az Babilonianac.

Tanaquil Azßonyis addig vitézködéc,
Vra Tarquinius hogy ugy el óltatéc,
Segítsegül híua Seruiust az Veit,
Az Királyi féknecki el foglalà tífítit.

Hát az Hortensia Azßony bátorfága,
Hogy az Azßony népis meg rótatot volna,
Es senki nem mérne éröttec föl nia,
Az Tífittartóc elöt ő fölla és iól iára.

Az Carmentis Azßont hogy elő ne hozzam,
Ki egyéb velűnc rőt soc iauai után,
De aki Bötűnec csak hogy találóya,
Minden nemzetektől meg kößönhető volna.

De hogy

De hogy elő hozzam Leanzo Cleliát,
Kit ti eleitők Zalogul adánac,
Az Hetruriai Poríenna Királynac,
Mikoron Kő fala alatt volna Románac.

Clelia mind addig hogy el urozkodéc,
Több Leány társai közzül ő el fökéc,
Az Tyberist által ußuán meneködéc,
Kiért louas Oflop Leánnac emeltetéc.

Lucretia Collatinus felesége,
Tarquinius miat ki feplőt fenuede,
Tífíatságé auagy erőlség tüköre,
Meg rontását bánuán Hansárt űre mellyében.

Az Portia Azßony Brutus felesége,
Vra meg holt volna haluán el fédűle,
Semmit nem kaphatuán hogy magát meg öllye,
Tűzes prását nyele ugy is utánna mene.

Válnac mi közűnkis olyanoc hidgyétec,
Ti pedig maid fínten fölgallóckà téftec,
Nyíluán Kardot fogunc ha ugyan így fűkfé,
Artzal esűnc fembén, mellyel őßue ha fűkfé.

De láttuoc ezeknec keués foganattya,
Azért fűp fiaink segílyetec mostan,
Semérmes Annyátoc mellé igaz ckban,
Hogy nem Attyátokhoz ilyen méltatlanságban.

Vgy vagyon mind két fél vagyunc fűlőitóc,
De méltatlan dolgon álít az külömbfé,
Kit iól meg itíluén töllec csak nemzettóc,
Es alkotás kiűtől töllec semmit nem vefitóc.

De hogy iól erczétec pedig mi fogantunc,
Es kilentz Hólnapon mehűnkben hordozunc,
Addig mi tulaydon vérűnckel taplálunc,
Es idő el teluén nagy fáidalommal fűlűnc.

Bz

Sűlés

Szülés után az mi emlénczel éltetűnc,
Nyughatatlanfágot sokat kel benuednűnc,
Szorgalmatossággal fépen takargatunc,
Drága szeretettel mennél iobban neuelűnc.
De miczoda ehez Attyai fíratfág,
Hát mostan tesséc meg az Haládofság,
Annyátoc könyuein most könyörűllyetec,
Ily kegyetlen nyűgben benuedni ne nézzetec.
Az fene Vadaknac, auagy Kőfíkláknac,
Ha így esedeznėnc, lagyulnánac hozzanc,
Tísemmit nem féltőc mi véreinc hozzanc,
Egyis még csak kegyes semét sem fordít reanc.
Mégis hozzád begűnc kegyes Feyedelem,
A te kedued kérűnc legyen segedelem,
Tudgyuc kemény vóltod vagyon némellyekben,
De kegyességgelis elegited bőuebben.
Minket az Szerencze csak reád íűttator,
Az te io keduednél tőb gyámolt sem hagyot,
Oh csak téged kérűnc te Műtoságodért,
Szerelmes Anyádnac ő emlekezetiért.
Ne hadd ez Igánac nyakunkan maradni,
Az Feyedelmeknec szabad Tőruént szabni,
Es a mi nem tettzić szabad felbontani,
A mig vér leű bennűnc akaryuc meg foglálni.
Tekincz meg ereűtet hajunkat előtűed,
Tekincz őűue kulczűlt kezűnket előtűed,
Kérűgből éleű meg murtasim io keduet,
Noűa borullyunc le tērdéhez Sűűzec, Mennyec.
Ne talám nem léűen hozzanc oly kegyetlen,
Hogy tērde előlűis el űűzen kegyetlen,
Iűtenis meg sokot tērni kőnyőrgėsen,
Ily kőnyőrgėisűnkre tēry meg ily infėgűnkben.

MA.

MASOD RESZ.

LCKEPPEN Proterua fauát el vé-
gezuén,
Az bölcz Biro Cato monda értelmese,
Fel peresnec törüént nē téflec semiben,
Azért ha ki őket vádolya most fel kelyē.
Senkine cellene közzüllec nem tettéc,
Annyira meg hayla mindenöknet búuóc,
Czak egy Arístarchus íámbornac ál nagyba,
A mi raitam, ugymond, nem telic keduec nyílua.
Szép dolog, Az szony nép bár hogy it vetődíc,
Hogy nem keric inkább Bíroságnac tífuit,
Azért im előfcr meg feytem okáit,
Az után meg mondom nékic Cifra ferfámít.
Az ferzetefsekre vetnec kicformáltác,
Az nagy íámborokat méltatlan vádollyác,
Kiknec erkölcszek mint volta fauoknac,
Kire elég bizony tilalma ez Cifránac.
Ha az ferzetefec volnánac is ollyac,
Azérté az Törüény nem io kít formáltac,
Nám nem kel ást nézni, ki mondgya ki cktat,
Hanem ást hogy mit mond mi dologra igazgat.
Immár ez Törüéntis haláttýác minémű,
Hasnos, tíftefléges, czendes állapatu,
Igen vesfedelmes volt peníg az Cifra,
Nagy bírodalmoknac gyakran elfordítóya.
Minden Feiedelmec akar mely erőfec,
Cifrában, lágyfágban, mihelt be merűltec,
Elő menetben ök ottan meg czökkentec,
Sőt nem késtec velle, vesfedelemben estec.

B 3

Példa

Példa Pausanias Spartánac Hertzege,
Példa az Annibal Carthágo Hertzege,
Kit Campanianac lágyfága megdöyte,
Sociáratlan Hauas Zikla kit meg nem töre.

Híres Cleopatra Azsöny Cifraságban,
Ki hogy Aegyptomboleuez Asiaba,
Bárfonyos Vitorlác, Aranyas Gallyáya,
Ezüstös Euezök, Orgonára sűuöltec.

Eo Venus modgyára ül szép Sátorában,
Két felől mellette szép Cupidóc íruán,
Szolgálo néki Gratiác modgyára,
Hogy meg ölé magát: de lásd mire fordula.

Ez czuda valamely Nemzet önen köfte,
Idegen nemzetnec Cifrayát fel vötte,
Annac nem sokára de eset kezébe,
Mint Görög Sándornac, Darius Czásár népe.

Szinte azért szokad Cato est mondani,
Hogy az Görögök nec ő lágy öltözetí,
Fogh Romaiaknac ennyiben használni,
Hogy az io lágy Lepely Duchna el senderítí.

Ez kapot szépség nec, félec úgy mond, attol.
Ne lennenc mi néki, nem ő nekűnc foglyúl,
Carthagotís azért nem hagyád le törnűnc,
Az Hadnál ártalmasb tobzodásban ne esűnc.

Egy nemű tobzodás mert nem elég östrán,
Cifra lakást kéuán, lakás ágyat kéuán,
Agy vesztég heuerést és Alakot kéuán,
Igy az fősuénységnél tékozlás nagyob kárban.

Sőt Cifra Embernél houa lehet fősuémb,
Czak magát purgállya vala hogy hogy lehet,
Inkáb meg koplallya czak lehesen gombya,
Nem hogy adakozua mi íauait nyuitana.

Az mi

Az mi bölcz eleinc mindenre vigyáfiac,
Minden képtelenről, ottan törüént fábtac,
Az Piatzokonis őrizkődöt, hattác,
Mód felet vásárlót ottan Birohoz vontác.

Az Orchia Törüény, Aytót ki nyittatot,
Hogy az Vendég fáma nyíluán meg láttatot,
Az Fannia Törüény nagy kölczéget tiltot,
Száz Assisnál többet el költeni nem hagyot.

Kit Kösség Hadnaggya Durinius léuén,
Hogy afit fel bontani mére, kedueskeduén,
Tanácsból ki vetéc lön helyén az Törüény,
Igy Cifrazattólis lön ez Oppia törüény.

Adatot ez Törüény mértékletesséért,
Szemérmetségért, és kissébb költségért,
Tunnya Cerussánac táuoztatassáért,
Teremtet formáual meg elegendésért.

Est mi nem czak magunc keduetől költöttűc,
Aegyptomi Néptől és Bölczektől vöttűc,
Es Görög Lycurgus bölcz Feyedelemtől,
Mert Estendő által, ki élt czak egy Ruháual.

Ahól nyauallyásoc panaft arról tesnec,
Hogy ök a Tanácsba soha nem mehetnec,
Lám czak ennyit sem értic eleit ezeknec,
Hozfu hayoc léuén, Sűueget nem viselnec.

Azsöny nép rendinél czaczogób mi lehet,
Változob mi lehet, haragosb mi lehet,
Vakmerőb mi lehet, Marr keduűb mi lehet,
Rauazb, igyenetlőmb, telhetetlemb mi lehet.

Im ez dologbanis nehul könyörögnec,
Nehul ha nem telic keduűc fenyegetnec,
Réghi Azsönyokban nehánnát diczír nec,
Nem láttýac azoktól ök mely mezfére estec.

Sám

Sámlálhatnánk olyat elő többeketis,
De inkább magatoc ellen vagy on azis,
Rátoc támadnának ha élnének ökis,
Semérmetségét őriztéc halálígis.

Kit úgy meg diczirel amaz Lucretia,
Mikor Tarquinius kémlelni ment volna,
Nem Tükör nézésbe, tántzban tapasztala
De szolgálóc között őtis fonni találta.

A külső Ciffrázás belső elmét ielent,
Maga kőüül mutat Vránac idegent,
Ottan bányách hogy ha Vroc mást beretend,
Magoc testnec penig mást magokból s idegent.

Minden háborunac Aßony ember oka,
Hadaknac kezdeti vagy on ő miatta,
Czorda pástorrà lőt Apollo miatta,
Miatta Hercules sockáig font az Kontyba.

Aßony ember miat romla el à Troia,
Priamus, à Hector vesze el miatta,
Az erős Achilles ugyan ő miatta,
Világnac két része tíz estendeig viua.

Mit böllyac sokaknac nagy buyasagárol,
Ki magát Eoczeért fel kötö Bilbifur,
Hogy keduet nem tölte éghő berelméről,
Irtozom Myrrhánac fertelmes dolgátol.

Myrrha az Cynaras Királynac leánya,
Attya berelméhez mikor nem iuthatna,
Daika vétkezteté, átkozot nem tudua,
Leanyát meg ölni akarván hogy meg tudua.

De Myrrha futaméc el Arabiába,
Ot búle Adonist, ki Eocze és Fia,
Változtatéc maga neuén valo faua,
Myrrha csak foly, mostis búne fakadoz raita.

Pisistrat.

Pisistratus Annya vén búle voltára,
Hogy egy gyermek lffiat hozzà nem vonhata,
Semtelen felölle Fiánac panasza,
Ki törüent ronthatoc, de búuet nem, azt monda.

Már az böcztelenségis nagy az Aßony népben,
Olympias Aßony neuezetes ebben,
Vra Philep Király el reckeztészében,
Mikor kedue nem volt ágyas házba iöttében.

Socratesnét ki nem tudgya az Xantippét,
Vrát ki morogván az házból, hogy ki ment,
Es az ház alá ült, rea vizet öntöt,
Ki csak mond, nem czuda dörgés után első löt.

Nagyob fősuényfégis nincz semmi állatban,
Burdelt berze Venus testéuel Cyprusban,
Thais azonképpen gyütöt Corintusban,
Temérdeki kénczet Flora gyüte Romában.

Már kegyetlenségis mely az Aßonyokba,
Tullia Seruius Királynac Leánya,
Edes Attya testét feküvén az porba,
Hinto fekerébe üluén, által iártata.

Ki hihetné őket az árultatásra,
Az Tarpenia Aßony Spurius leánya,
Ez Világnac Várát Romát el árula,
Eo à Sabinokat Aranyért be boczátà.

Eterő voltokat kiczoda nem tudgya,
Soc iám bor fő Ember hertelen hal vala,
Azt hogy egy szolgáló ki nyilatkoztata,
Ahún búz hetuennec feye elsőc miatta.

Caligula Czáfárt Aßony Cesonia,
Meg krúslot falattal meg bolondította,
Claudius Czáfárt is Aßony Agrippina
Kedues falattyába meg éteté Gombába.

C

Igy az

Igy az Licinia Aselliusi Vráti,
Es az Publicia Albinusi ő Vráti,
Megétevec, noha fő Birác volnának,
Es noha őket is oftán érte meg foytác.

Amaz bűbayóság hát kiben vagyon többbe,
Az ugyan csak sokot lenni Azsonynépbe,
Ama gonosz Circe nevezetes ebbe,
Ulixis társait ki Disnouà tüntette.

Mi szükség effélet többet elő hoznom,
Azsonynép öröckes vétkeit fámlálnom,
Magokis átrallyác, Im intenéc immáron,
Azért mi Cifráyoc légyen nékic meg mondom,

Két féle Cifrátoc Azsonyiállatoc,
Legyen mind a belső mind külső Cifrátoc,
Io erkölcsz, ki nagyobb a belső Cifrátoc,
Atistia öltözet pedig külső Cifrátoc.

Az ty Vratokat főből feressévec,
Hittel kötelesec hogy vattoc érczévec,
Ha frissebbet láttoc meg emlekezzetec,
Formaért az io hír nevet el ne vezfévec.

Sziligy erkölcsöt, gyöngyessit titőket,
Halgato kegyesség, aranyaz titőket,
Házatoknac gondgya, magasalt titőket,
Emberféges főzat, teryest néktec io nevet.

Czaczogás, bő beszéd nem illic hozzátoc,
Mit ielent gondold meg fel körtöt állotoc,
Faitalan fauoktól hát inkább fuffatoc,
Ez belső ékeesség, és külső palástotoc.

Az ki ez Éneket így egyben rendelte,
Czáktornya hazája Dráua Mura közbe,
Egy egy Historia minden Versezekbe,
Kic Historiákban vetődtec néktec bedue.

VEGE.

Teljes

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár